

Πνευματικό φως από την Αγία Παρασκευή

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές](#)

Γελλimage1 (16)

Στις 26 Ιουλίου η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική, Ορθόδοξος Εκκλησία εορτάζει την μνήμη της αγίας ενδόξου Οσιοπαρθενομάρτυρος του Χριστού Παρασκευής της αθληφόρου. Όπως είναι γνωστό, η αγία ένδοξος Οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή έλαβε από τον Άγιο Τριαδικό Θεό το ιδιαίτερο χάρισμα της θεραπείας τόσο της σωματικής όσο κυρίως της πνευματικής οράσεως. Είναι η προστάτις των ματιών. Μας χαρίζει το φως. Βέβαια, το χάρισμα αυτό η αγία ένδοξος Οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή δεν το έχει κατά φύσιν, αλλά κατά Χάριν, ως δωρεά, η οποία πηγάζει από την πηγή του φωτός, από το φυσικό φως, από το αυτοφώς, τον ίδιο τον Θεάνθρωπο Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος εκήρυξε στεντορεία τη φωνή ότι «Εγώ ειμί το Φως του κόσμου»[1].

Πως, όμως, η αγία ένδοξος Οσιοπαρθενομάρτυς Παρασκευή αξιώθηκε τοιούτου χαρίσματος;

Σύμφωνα με το συναξάριο, ο ειδωλολάτρης τότε βασιλιάς Αντωνίνος, θέλοντας να πείσει την Αγία να θυσιάσει στα είδωλα και βλέποντας την σταθερά και επίμονη άρνησή της, πρόσταξε να ανάψουν μια μεγάλη φωτιά και να βάλουν ένα καζάνι γεμάτο πίσσα και θειάφι να βράζει καλά και να ρίξουν μέσα στο καζάνι την Αγία, να καεί. Η Αγία χαρούμενη, επειδή επρόκειτο να αναχωρήσει από τον ψεύτικο αυτόν κόσμο και να πάει στον αληθινό και αιώνιο, έκανε τον σταυρό της και μπήκε μέσα. Περιμένοντας δυο και τρεις ώρες ο βασιλιάς, βλέπει ότι η Αγία δεν καίγεται και της λέει: «Παρασκευή, γιατί δεν καίγεσαι»; «Διότι, ο Χριστός μου δρόσισε το νερό», απαντά η Αγία. «Ράντισε κι εμένα, να δω αν καίει», της λέει ο βασιλιάς. Πήρε, λοιπόν, η Αγία με τα δυο της χέρια και του έρριξε στο πρόσωπο και ευθύς τυφλώθηκε και το πρόσωπό του γδάρθηκε. Φωνάζει τότε ο βασιλιάς: «Μέγας ο Θεός των Χριστιανών! Πιστεύω κι εγώ σ' Αυτόν και βγές να με βαπτίσεις». Βγαίνει η Αγία, τον βαπτίζει και του ξαναδίνει το φως των οφθαλμών του, λέγοντας: «Βασιλιά, ο Θεός των Χριστιανών σε απαλλάσσει από την δεινή αυτή μάστιγα». Μετά από αυτό το γεγονός η Αγία έλαβε την χάρι από τον Θεό να θεραπεύει τους πάσχοντες από τις παθήσεις των ματιών[2].

Ενώ η έλευση του πρώτου Φωτός, του Χριστού, και η εμφάνιση των τρίτων φώτων, των Αγίων ανθρώπων (δεύτερα φώτα είναι οι άγιοι Άγγελοι, κατά τον άγιο

Γρηγόριο τον Θεολόγο) θα έπρεπε να σημαίνει ευλογία και σωτηρία, εντούτοις επικρατεί και απλώνεται το σκότος, η κατάπτωση, η διαφθορά και η τυφλότητα. Ακόμη και μέσα στην αγιοτόκο και ηρωτόκο Ελλάδα μας. Μια χώρα, ένας τόπος αγίων και ηρώων, στον οποίο θα έπρεπε να κυριαρχεί και να λάμπει το Φως του Χριστού και των Αγίων, όπως έλαμπε επί αιώνες στη Ρωμοσύνη του Βυζαντίου.

Ας μας επιτρέψει, σήμερα, η αγάπη σας να αναφέρουμε μερικά τέτοια δείγματα ελλείψεως φωτός, ακολουθώντας κατά πόδας το παράδειγμα της σήμερα εορταζομένης αγίας ενδόξου Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής.

A) Αντιμετώπιση της ατεκνίας

Οι γονείς της Αγίας Παρασκευής, Αγάθων και Πολιτεία, ήταν δίκαιοι και ευλαβείς· είχαν περάσει μια ζωή αφιερωμένη στον Θεό· ήταν «ολοτρόπω νεύσει προς Θεόν κεκλικότες»· είχαν κλίνει, είχαν νεύσει με όλους τους τρόπους προς τον Θεό· όλη η ζωή τους ήταν μια δοξολογία, μια εξύμνηση του Θεού και μια τήρηση των εντολών του. Δεν είναι εύκολο να τηρήσει κανείς τις εντολές του Θεού και να στρέψει όλη του τη ζωή προς τον Θεό. Πόσοι από' μας, αγαπητοί μου, έχουμε στρέψει όλη τη ζωή μας προς τον Θεό; Να είναι όλες μας οι σκέψεις, όλες μας οι ενέργειες, όλες μας οι κινήσεις, όλη μας η ζωή αφιερωμένη στον Θεό; Μας κλέβει από' δω κι από' κεί ο διάβολος. Άλλοτε ένας φίλος, άλλοτε ένα συμπόσιο, άλλοτε μια ξεκούραση, ένα γλέντι, μια διασκέδαση και αφιερώνουμε τη ζωή μας πολλές φορές όχι στον Θεό, αλλά στον κόσμο, το κοσμικό φρόνημα, στο κακό, στην αμαρτία και σε ουδέτερα η ανάξια πράγματα. Το ζεύγος, η αγία ξυνωρίς, Αγάθων και Πολιτεία, είχαν στρέψει τη ζωή τους «ολοτρόπως» προς τον Θεό. Και θα περίμενε κανείς πως όλα τους τα αιτήματα θα εκπληρώνονταν αμέσως από τον Θεό. Εμείς μόλις κάνουμε κάποιο ευλαβικό αφιέρωμα, μόλις ψελλίσουμε κάποια προσευχή, απαιτούμε αμέσως ο Θεός να εκπληρώσει το αίτημα της προσευχής μας. Δεν έχουμε υπομονή και εμπιστοσύνη στη σοφία και την πρόνοια του Θεού, ο οποίος προς το συμφέρον μας πάντα ικανοποιεί τα αιτήματά μας. Μια ζωή, λοιπόν, αφιερωμένη στον Θεό, ο Αγάθων και η Πολιτεία. Και είχαν ένα μόνο αίτημα από τον Θεό. Να τους χαρίσει ένα παιδί. Πόσο λογικό και εύλογο αίτημα! Ήταν πολύ φυσικό να λυπούνται και να στενοχωριούνται, χωρίς, όμως, να χάνουν την εμπιστοσύνη προς τον Θεό, χωρίς να παροργίζονται και χωρίς να στρέφονται εναντίον του Θεού.

Στενοχωρούνταν τόσο διότι δεν θα υπήρχε κάποιος διάδοχος του γένους τους, όσο και γιατί δεν είχαν κάποιον κληρονόμο του πλούτου τους. Το ζεύγος, όμως, δεν το έβαλε κάτω, αλλά μιμούμενο τα προγενέστερα στείρα και άτεκνα ζεύγη της Παλαιάς Διαθήκης, την προφήτιδα Άννα, την μητέρα του αγίου προφήτου Σαμουήλ, τους Αγίους Ιωακείμ και Άννα, τους γονείς της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών

Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας και τους Αγίους Ζαχαρία και Ελισσάβετ, τους γονείς του Τιμίου Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, προσέτρεξε μέσω της αδιαλείπτου προσευχής στον Θεό. Τότε ο Θεός όχι απλώς ικανοποίησε το αίτημά τους, αλλά τους έδωσε έναν εξαίσιο καρπό: την αγία ένδοξο Οσιοπαρθενομάρτυρα Παρασκευή. Τηρούμε εμείς, αγαπητοί μου, παρόμοια στάση σε ανάλογες περιπτώσεις; Μιμούμαστε το παράδειγμα της νηστείας, της προσευχής και της πλήρους εμπιστοσύνης στο θέλημα του Θεού των γονέων της αγίας Παρασκευής προς απόκτηση παιδιών, η σπεύδουμε «αγαλλομένω ποδί» σε ιατρικές λύσεις, όπως αυτές της τεχνητής, ενδοσωματικής η εξωσωματικής γονιμοποίησης με απρόβλεπτες συνέπειες; Μήπως αντικαθιστούμε τον κύριο και πρωταρχικό σκοπό του μυστηρίου του Γάμου, που είναι η θέωση, εξαγιασμός και η ένωση του ανδρογύνου με τον Χριστό, και τον ταυτίζουμε με την τεκνογονία, πράγμα το οποίο αποτελεί περιορισμό του νοήματος του Γάμου στις σαρκικές σχέσεις; Η Ορθόδοξος Εκκλησία δεν μπορεί να προτείνει την προσφυγή στην ούτως η άλλως προβληματική παρεμβατική αναπαραγωγή, παρά μόνο την εμμονή στα αιώνια και διαχρονικά πρότυπα, τους Αγίους.

B) Πρότυπο αγιότητος γυναικών

Η ζωή της αγίας ενδόξου Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής υπήρξε υποδειγματική. Να πως μας τον περιγράφει ο εθνοϊερομάρτυς, Ισαπόστολος, φωτιστής του Γένους μας και μεγάλος διδάχος [άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός](#), ο οποίος αφιερώνει ολόκληρη την Δ΄ Διδαχή του στην ερμηνεία της παραβολής του σπορέως, παρουσιάζοντας την Αγία Παρασκευή ως παράδειγμα εκατονταπλασίονος καρποφορίας του σπόρου του Θεού.

«Η Αγία μετά την κοίμηση των γονέων της, ούσα δωδεκαετής, έμεινε σ'ένα πύργο υψηλό. Ο υψηλός και δυνατός αυτός πύργος είναι ο ουρανός, που μοίρασε δηλαδή όλα τα υπάρχοντα ελεημοσύνη και τα έστειλε με τους πτωχούς στον Παράδεισο. Με τι έβαφε τα μάτια της; Όχι με μαυράδι σαν μερικές ανόητες γυναίκες, που το βάζουν, για να φαίνονται όμορφες στους άνδρες, αλλά σηκωνόταν η Αγία κάθε αυγή και ενθυμούμενη τις αμαρτίες των χριστιανών έκλαιγε, χτυπώντας το πρόσωπό της και βρέχοντάς το με δάκρυα. Ποια είναι τα σκουλαρίκια; Είχε τα αυτιά της ανοικτά, στέκοντας με ευλάβεια, για να ακούει το Ιερόν και Άγιον Ευαγγέλιον. Με τι έβαφε τα χείλη της; Όχι με κοκκινάδι, αλλά λέγοντας το «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με τον αμαρτωλόν», είχε δηλαδή την ίδια την αλήθεια. Ποιο είναι το περιδέραιο, που είχε στο λαιμό της; Είναι από τις νηστείες, που έκανε, και έλαμπε ο λαιμός της σαν τον ήλιο. Ποια είναι τα δακτυλίδια; Είναι από τις πολλές μετάνοιες, που έκανε, και γίνονταν κόμποι-κόμποι τα δάκτυλά της. Ποιο είναι το ζωνάρι το μαλαματένιο; Είναι η παρθενία, που φύλαγε σ'όλη της την ζωή. Ποιο

είναι το φόρεμα; Είναι η εντροπή, που είχε και ο φόβος του Θεού, που την σκέπαζε. Ποια είναι τα παπούτσια τα υψηλά; Είναι ο νους της, που τον είχε στον ουρανό και όχι στην γη, για να στοχάζεται αυτά τα μάτια, τα ψεύτικα, τα γήινα σαν τα άλλα κορίτσια. Έτσι στολιζόταν η Αγία. Αν ίσως είναι κανένα κορίτσι και θέλει να στολίζεται σαν την Αγία Παρασκευή, να στοχασθεί τι έκανε η Αγία, να κάνει κι αυτή, για να σωθεί»[3].

Ακούστε, όσες είστε παρθένες και μάθετε πως να παρθενεύετε· διότι όχι μόνο όποια με το σώμα παρθενεύει, αυτή λέγεται καθολικά παρθένος, αλλά εκείνη, η οποία είναι και κατά την ψυχή καθαρά και δεν έχει στον λογισμό της αισχρές ενθυμήσεις, αυτή είναι καθολικά παρθένος.

Ακούστε, όσες έχετε άνδρες, τι λέγει ο Απ. Πάυλος: «Μετά αιδούς και σωφροσύνης κοσμείν εαυτάς, μη εν πλάσμασιν η χρυσώ η μαργαρίταις η ιματισμώ πολυτελεί, αλλ'ο πρέπει γυναιξίν, επαγγελλομέναις θεοσέβειαν δι' έργων αγαθών»[4]. Δηλαδή, να μην μακιγιάρεστε, ούτε να στολίζεστε με χρυσά φορέματα και με μαργαριτάρια, αλλά να είστε τιμημένες και σόφρωνες, καθώς ταιριάζει σε γυναίκες χριστιανών, οι οποίες θέλουν να αρέσουν στον Χριστό με έργα αγαθά και όχι με στολίδια.

Ακούστε, όσες έχετε κόρες ανύπανδρες, πως πρέπει να τις εκπαιδεύετε. Να μη γίνεστε εσείς το κακό παράδειγμα σ'αυτές, αλλά να είστε τύπος και παράδειγμα των θυγατέρων σας σε κάθε θεάρεστο έργο. Διότι, όταν εσείς λέτε λόγια, που μολύνουν τις ψυχές των απλών παρθένων, όταν δεν αγαπάτε την εργασία του οίκου, όταν αντιλέγετε στους ίδιους τους άνδρες σας, όταν βγαίνετε συχνά έξω απ'το σπίτι, όταν χορεύετε, όταν δεν πηγαίνετε στην Εκκλησία, όταν αγαπάτε το πολύ κρασί, όταν δεν έχετε καμιά ευλάβεια, ούτε εγκράτεια γλώσσας, από που αλλού να εκπαιδευθούν οι μικρές κόρες, οι οποίες δεν βγαίνουν έξω απ' το σπίτι;

Αλλά, η Αγία Παρασκευή δεν ήταν τέτοια, ούτε εκπαιδεύθηκε με τέτοιο τρόπο από τη μητέρα της, ούτε ξόδευε την ομορφιά και το κάλλος της σε ατάκτους έρωτες νέων, ούτε άγρευε τις ψυχές των ανδρών, αλλά πάντοτε ένα έργο είχε απαραίτητο· το να στολίζει την ψυχή της με νηστεία, με εγκράτεια, με σιωπή, με προσοχή, με παρθενία, με ελεημοσύνη και με κάθε θεάρεστο έργο»[5].

Θαυμάζει κανείς στο πρόσωπο της Αγίας Παρασκευής το ηθικό και πνευματικό μεγαλείο, που έχουν οι γυναίκες, οι οποίες, μερικές φορές, ξεπερνούν ακόμη και τους θεωρούμενους δυνατούς άνδρες σε αφοσίωση στο Θεό. Οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας αναφερόμενοι, μερικές φορές, σε εύθραυστες και λεπτές γυναικείες μορφές, απορούν πως αυτές οι γυναίκες μ'αυτή την ευαίσθητη γυναικεία φύση, που θα νόμιζε κανείς ότι στην πρώτη δυσκολία θα κατέρρεαν, πως έδειξαν τέτοια

αντοχή και τέτοια αφοσίωση στα μαρτύρια, αλλά και στην μοναχική άσκηση και αποδείχθηκαν ανώτερες από τους άνδρες.

Κι ας πούμε εδώ ότι η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών δεν κρίνεται από το τι επαγγέλματα ασκεί ο καθένας, όπως πρεσβεύει το ανόητο φεμινιστικό κίνημα, το οποίο δημιουργεί ταραχή και αναστατώνει την κοινωνία. Γιατί, όπως η ανδρική φύση είναι φτιαγμένη από τον Θεό να μετέρχεται ορισμένα επαγγέλματα και ορισμένες εργασίες, λόγω της φυσικής της κατασκευής, έτσι και η λεπτή και ευαίσθητη γυναικεία φύση είναι κατάλληλη από τον Θεό να ακολουθεί και να μετέρχεται ορισμένα επαγγέλματα και ιδίως το μεγάλο λειτούργημα της μητρότητας. Δεν υπάρχει ιερότερο λειτούργημα από το λειτούργημα της μητρότητας.

Η ισότητα, λοιπόν, δεν έγκειται στο τι επαγγέλματα μετέρχεται κανείς σ'αυτή εδώ τη ζωή. Ούτε στο αν μπορεί η όχι να γίνει η γυναίκα «ιερέυς» που δεν μπορεί να γίνει, γιατί αυτό είναι ένα ξενόφερτο, αντιπαραδοσιακό, αντορθόδοξο, αντιχριστιανικό και ειδωλολατρικό αίτημα. Η ισότητα έγκειται στο αν η γυναίκα μπορεί να επιτύχει πνευματικά τα ίδια πράγματα, που επιτυγχάνουν οι άνδρες στο αν υπάρχει ισότητα στην αγιότητα και στην αρετή στο αν μπορούν οι γυναίκες να κατακτήσουν, με την Χάριν του Θεού, την επουράνιο Βασιλεία στο αν μπορούν να κατανοήσουν το κήρυγμα και να αφοσιωθούν στον Θεό.

Τι είναι αυτή εδώ η ζωή μ'αυτές τις διαφοροποιήσεις και ανισότητες; Μήπως και ανάμεσα στους άνδρες δεν υπάρχουν του κόσμου οι ανισότητες;

Για την Μία, Αγία, Καθολική, Αποστολική, Ορθόδοξο Εκκλησία δεν υπάρχουν ανισότητες μεταξύ των δύο φύλων παρά μόνο διαφοροποιήσεις φυσικές και λειτουργικές. Αυτό, άλλωστε, λέγει και ο Απ. Παύλος : «Ουκ ένι άρσεν και θήλυ πάντες γαρ υμείς εις έστε εν Χριστώ Ιησού»[6]. Δηλαδή, μπροστά στον Θεό δεν είναι αρσενικό ούτε θηλυκό δεν λογαριάζει ο Θεός ότι μόνο οι άνδρες θα σωθούν, ενώ οι γυναίκες θα κολασθούν, αλλά όλοι όσοι πιστεύουν σ'Αυτόν, είναι ίσοι μεταξύ τους. Αυτό, άλλωστε, αποδεικνύει και η λειτουργική πράξη της Εκκλησίας μας, σύμφωνα με την οποία εξ ίσου άνδρες και γυναίκες μετέχουν στην μυστηριακή ζωή αυτής. Μπορούν και οι γυναίκες εξ ίσου να κατακτήσουν την αγιότητα και εδώ είναι ο μεγάλος στίβος. Όποια γυναίκα θέλει να ξεπεράσει τους άνδρες, ανοίγεται μπροστά της ο δρόμος της αγιότητας και της αρετής.

Αντιθέτως, όμως, σήμερα φωνές διαβολικές, φωνές του κακού εξωθούν τις γυναίκες σε άλλου είδους εξίσωση προς τους άνδρες´ σε εξίσωση με την διαφθορά και την αμαρτία, μέσω των αισχρών και ατίμων σαρκικών παθών, της πορνείας, της μοιχείας και της ομοφυλοφιλίας, με τα οποία το γυναικείο φύλο ξεφτιλίζεται.

Αγαπητοί, το Φως είναι ο ίδιος ο Χριστός, είναι η Ορθοδοξία, η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία. Το Φως αυτό έχει έλθει στον κόσμο´ «το Φως ελήλυθεν εις τον κόσμον»[7]. Και ο κόσμος αυτό το Φως έχει ανάγκη. Το Φως του Χριστού είναι το «ενός εστι χρεία»[8] του Ιερού Ευαγγελίου. Είναι ώρα, πλέον, να ξυπνήσουμε, πριν να είναι αργά´ «Ωρα ημάς ήδη εξ ύπνου εγερθήναι»[9]. Ας παρακαλέσουμε γονυκλινώς, ικετευτικώς και εκ βάθους καρδιάς την εορτάζουσα σήμερα αγία ένδοξο Οσιοπαρθενομάρτυρα του Χριστού Παρασκευή να κρατά πάντοτε τους πνευματικούς οφθαλμούς μας, «της ψυχής τα όμματα» ορθάνοικτα. Αμήν!

[1] Ιω. 8,12.

[2] Η Αγία Παρασκευή, εκδ. Ορθοδόξου Τύπου στή σειρά Βίοι Αγίων, Αθήνα 1984, σσ. 18-19.

[3] Πατερικόν Κυριακοδρόμιον, εκδ. Ι. Κελλίων Αγίου Νικολάου Μπουραζέρη, Άγιον Όρος 2003, σσ. 331-332.

[4] Α΄ Τιμ. 2, 9-10.

[5] «Βίος καί πολιτεία της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος του Χριστού Παρασκευής», Ακολουθία της Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος του Χριστού Παρασκευής, εκδ. Σχοινιά, Βόλος, σσ. 35-36.

[6] Γαλ. 3, 28.

[7] Ιω. 3, 19.

[8] Λκ. 10, 42.

[9] Ρωμ. 13, 11.

πρωτοπρεσβ. π. Άγγελος Αγγελακόπουλος εφημέριος Ι. Ν. Αγίας Παρασκευής Καλλιπόλεως Πειραιώς

Πηγή: impantokratoros.gr